

Project

OPEN Youth Venue Norwich

Hudson Architects

De dramatische en speelse verlichtingsinstallatie boven de ontmoetingsruimtes benadrukt het doel van het gebouw: een plezierige plek die jongeren prikkelt.

Een voormalig bankgebouw in het centrum van Norwich is door Hudson Architects getransformeerd tot een ontmoetingsplek annex uitgaansgelegenheid voor twaalf tot achttienjarigen. Het bureau combineerde een eigentijdse decoratie met een ruige afwerking tot een inspirerend interieur.

Auteur Alan Powers

Fotograaf Edmund Sumner

Vertaler Marit Overbeek

Humor

Hudson Architects met bureaus in Londen en in Norwich, vestigde haar reputatie met de oplevering van Baggy House aan de kust van Noord-Devon, dat in 1994 is uitgeroepen tot Gebouw van het Jaar. De humor van dit ontwerp, op een prominente plek, en het ingenieuze gebruik van ruimte en materialen, bezorgde de moderne architectuur veel sympathie. Het bureau bouwde diverse huizen op het platteland, elk met een onderscheidend thema en materiaalkeuze zoals steen, hout en stro.

www.hudsonarchitects.co.uk

Voor meer beelden van dit project zie: www.deArchitect.nl/projecten

- 1 podium
- 2 hal
- 3 bergruimte
- 4 ontmoetingsruimte
- 5 garderobe
- 6 lobby
- 7 receptie
- 8 kantoor
- 9 bar
- 10 toiletten
- 11 nachtclub
- 12 klimwand
- 13 vergaderzaal
- 14 opnamestudio
- 15 trappenhuis

Wanneer de pers jammert over de jeugd van tegenwoordig, is de conclusie vaak dat 'ze hun eigen plek moeten krijgen'. Daarbij ontstaan beelden van een goedkope keet achter de kerk of op de hoek van een speelveld, dat weinig aantrekkingskracht op jongeren uitoefent en de verlokkingen van de grote stad niet het hoofd kan bieden. Een van de meest aantrekkelijke eigenschappen van OPEN Space in Norwich is dat het in de stad ligt. OPEN is groot genoeg om niet te worden opgevat als een gemakkelijke oplossing. De kwaliteit van de transformatie van het oude bankgebouw toont aan dat jongeren, hun problemen en hun vertier allemaal even serieus zijn genomen.

De kwaliteit van de transformatie van het oude bankgebouw toont aan dat jongeren, hun problemen en hun vertier allemaal even serieus zijn genomen

Het originele gebouw, ontworpen door Edward Boarman & Sons in 1929 en ooit de trots van het bankwezen in Norfolk, is een sterke troef in dit project. Het heeft het als monument verdiende respect gekregen, maar is robuust genoeg om de ondeugende interventies van Hudson Architects te weerstaan. Aan het exterieur van rode baksteen is de nieuwe identiteit niet af te lezen. Binnen wordt het gebouw gedomineerd door een fraaie hal: een basiliek met zuilen en Corinthische kapitelen, een tongewelf en twee apses. Hier is een concertzaal in ondergebracht, met een capaciteit van 1500 bezoekers.

De hal krijgt meerwaarde door de twee ontmoetingsruimtes die in het midden zijn geplaatst, waarvan de grootste een brug vormt naar de twee galerijen. Daar bovenop staan twee Alcove-banken van Ronan en Erwan Bouroullec en hangt een verlichtingsinstallatie. De ontmoetingsruimte is af te sluiten maar kan ook open worden gezet, zodat ze onder-

deel wordt van de vloer. De hangende verlichting van goudkleurig geperforeerd plaatstaal, die de bijnaam 'zwevende Toblerones' draagt, vormt een zigzagpatroon in de lucht. Dezelfde geometrische vormtaal is doorgezet in de decoratie van de vloer en in andere details. Overdag zijn de kleuren gedempt, maar tijdens de avond kleurt het plafond blauw en gloeit de voorkant van de mezzanine warm op, terwijl de wanden een kloppend bloedrood zijn.

De centrale ruimte geeft toegang tot een reeks faciliteiten, die in overleg met de doelgroep zijn gekozen. Behalve een kleine disco en oefenruimte voor bands, is er een dansstudio, een pooltafelplek, een internetruimte en een stille studiezone. Deze liggen in een voormalig atrium, waarvan een wand is bekleed met witte tegels en een ander dienst doet als klimwand. Hierachter bevindt zich een discreet verborgen gezondheidscentrum en een ruimte waar de lokale politie advies en hulp aanbiedt. En er zijn nog meer functies: de voormalige kamer van de bankdirecteur is omgetoverd tot een conferentiezaal, waar fondsenwerving voor het project plaatsvindt.

De opdrachtgever, een liefdadigheidsinstelling opgericht door een lokale filantroop, en het ontwerpteam hebben een nieuw gebouwtype weten te realiseren, waarin de architectuur, meubilair en decoratie, inclusief de uitgesproken jaren zestig-grafiek, allemaal dezelfde taal spreken.

Opdrachtgever Open Trust, Norwich

Ontwerp Hudson Architects, Londen

Projectarchitecten Dieter Kleiner, Hannah Wooller, Jeremy Walker

Medewerkers Anthony Hudson, Dieter Kleiner, Jeremy Walker Gareth Puttock, Natalia Guerra, Rob Brown

Constructeur Millard Consulting, Norwich

Installateur Waterman Building Services, Birmingham

Akoestisch adviseur Adrian James Acoustics Ltd, Norwich

Meubeladvies Showcase Interiors, Warrington

Aannemer John Youngs, Norwich

Wanden Broad Steel Acoustic Panels, schuifwanden geleverd door Style Partitions

Klimwand Entre-Prises (UK) Ltd, Lancashire

Vloeren linoleum Forbo-Nairn Ltd, Kirkcaldy; tegels Grestec Tiles Ltd, Headcorn

Adviseur verlichting Waterman Building Services, elektriciteitsadvies Eyres

Losse inrichting leveranciers Orangebox, Vitra, K&N International, Brunner

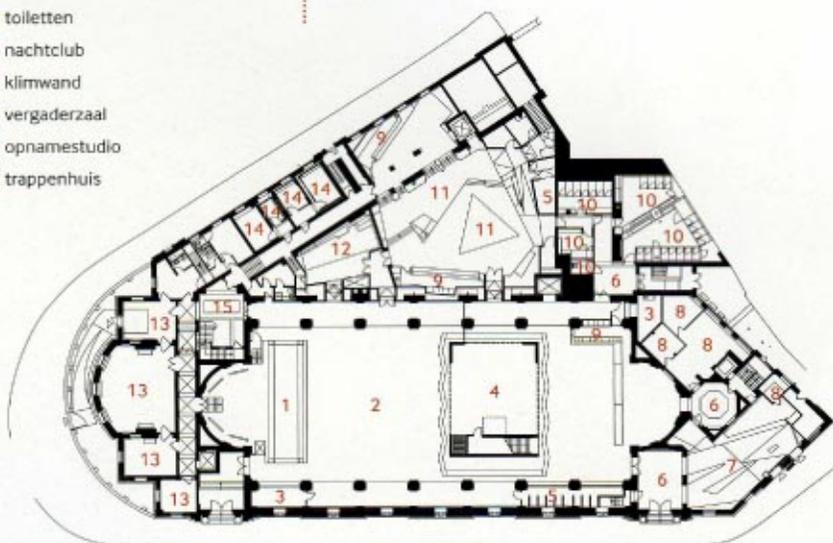
Vloeroppervlakte 3333 m²

Start ontwerp juli 2007

Start bouw november 2007

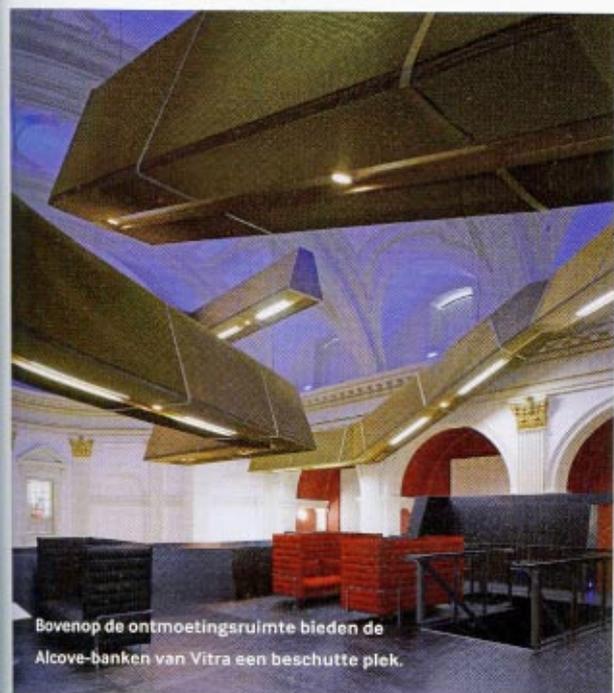
Oplevering juli 2009

Bouwsom €6,28 miljoen

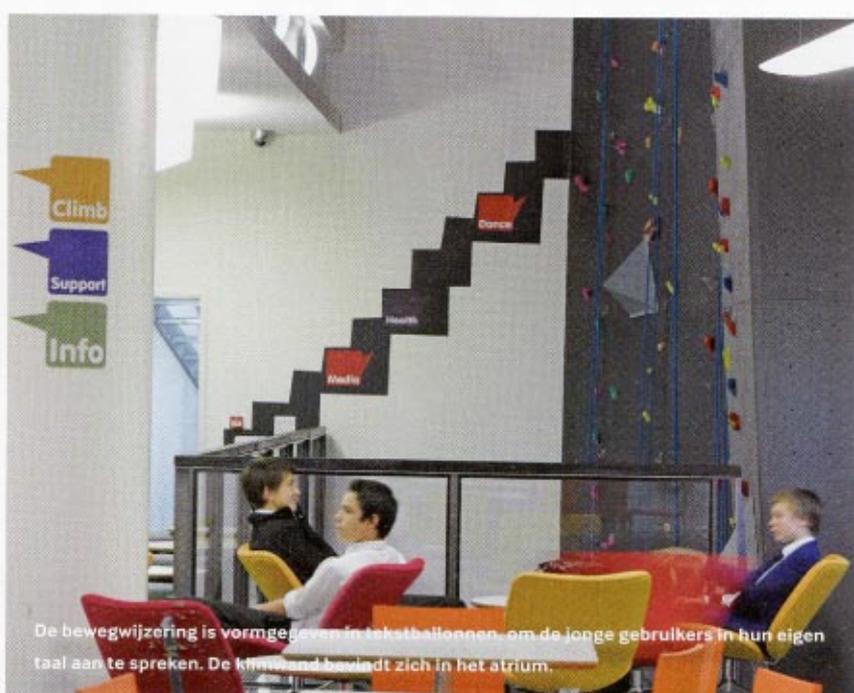

De vormtaal van de verlichtingsinstallatie in de hal komt terug in de rest van het gebouw, bijvoorbeeld in de decoratie op de vloer.

Bovenop de ontmoetingsruimte bieden de Alcove-banken van Vitra een beschutte plek.

De bewegwijzering is vormgegeven in tekstballonnen, om de jonge gebruikers in hun eigen taal aan te spreken. De klimwand bevindt zich in het atrium.